

A SZAKSZERŰEN MEGSZERVEZETT ÉS FOLYTATOTT VADÁSZAT AKTÍV TERMÉSZETVÉDELEM IS

A vadászat, a medve és a politika

folytatás az **1** oldalról

Ezzel párhuzamosan a vadásztatás terén azonban megjelentek a túlzott védelmi törekvések. 2016-ban a román kormány megtiltotta a medve, a farkas, a hiúz és a vadmacska vadászatát. A politikai krízis miatt Bukarestben egy technokrata kormány került hatalomra, a Környezetvédelmi Minisztériumban pedig drasztikus intézkedésekkel szóltak bele az addig jól működő vadgazdálkodásba. Cristiana Pasca Palmer miniszter sorozatban követett el hivatalbeli túlkapásokat: jegyzőkönyvvel változtatta meg a Ragadozó Munkacsoport összetételét, ami törvénytelen eljárásnak számít. Számos társadalomellenes és az ország érdekeit sértő intézkedést hozott: ezek közé tartozik a medvevadászat egyoldalú megtiltása. Döntésekor arra hivatkozott, hogy nem ismerjük a romániai erdőkben élő medvék pontos számát, de az igazi ok politikai volt: ne veszítsék el azokat a választókat, akik csak a plüssmacit látják a tájban...

Később a helyzet annyiban változott, hogy a 2018-ban elfogadott Medve Akcióterv kimondta: a vadászat gazdálkodási eszköz, és a 407-es számú vadászati törvény előírja, hogy minden év május 15-ig ki kell adni a prevenció medvekvótát. 2020-ban a túlzott védelem miatt a medveállomány száma mintegy tízezerre ugrott, ami túl sok, és exponenciálisan növeli a medvekárt. A romániai vadászati törvény megengedi a medve vadászatát, ez ellen azonban hevesen

tiltakoznak a természetvédő szervezetek, mint a WWF, ACDB, Milvus stb. Az erdészeti és vadászati hatóság pedig eredménytelenül bizonygatja az igazát. A természetvédő civilszervezetek lobbitevékenysége növekszik, és befolyásuk egyre jelentősebb. E szervezetekre azonban Romániában is az a jellemző, hogy vagy „méregzöldek” (szélsőségesek), vagy amatőrök. Sajnos a méregzöldek lobbija erősödik, és hamis képet mutat a társadalomnak.

A volt környezetvédelmi miniszterrel, Costel Alexével sem tudott boldogulni az erdészeti és a vadgazdálkodással foglalkozó szakma. Rendszeresen megtagadta a 407-es vadászati törvény

betartását, tette bünelkövetésnek minősül. A prevenció medvekvótá elodázása politikai jellegű volt: nem akarták elveszíteni a városi szavazókat. Akik nem értenek sem az erdő-, sem a vadgazdálkodáshoz, azokat könnyű megvezetni a különböző vadászatellenes tézisekkel.

A medveállományt vadászattal kell szabályozni

Kijelenthető, hogy a szakszerűen megszervezett és folytatott vadászat aktív természetvédelem is. A medveállományt vadászattal kell szabályozni, és fontos, hogy az ebből származó hasznot a vadásztársaságok visszaforgassák a vadvédelemre és a vadgazda egyéb

kiadásaira. Csak így növelhető a lakosság toleranciája a nagyragadozókkal szemben, a vadgazdák pedig motiváltak abban, hogy megvédjék a nagyragadozókat. Az erdők pompás vadját, a barnamedvét tartalmazó vadgazdálkodás keretében lehet megővni, és a túlszaporulatot olyan vadászokkal tudjuk értékesíteni, akik hajlandók magas árat fizetni e becses vadért. Követeljük, hogy a medvét ne használják politikai célokra! A túlzott védelem hosszútávon a faj kihalásához vezet. Legyen már vége a pénzpocsékolásnak, a több tízmillió eurós eredménytelen védelmi tervek támogatásának, miközben Románia súlyos gazdasági krízisbe került a koronavírus-jár-

vány miatt. A nem kormányzati „méregzöld” civilszervezetek hangzatos projektjei – amelyekhez az Európai Uniótól kaptak jelentős összegeket – csak papíron léteznek, és semmivel nem segítik, hanem inkább hátráltatják a szakszerű vadgazdálkodást, amely elsősorban a szakma feladata kell, hogy legyen.

A tudományos alátámasztott vadgazdálkodás nemcsak gazdasági, hanem társadalmi szükséglet is. Az egyre több faluközösséget veszélyeztető vadkárok csak így tarthatók kordában.

A szerző erdőmérnök, a Zetelaka és Társai Vadász- és Horgásztársulat elnöke

FORRÁS: BENKE JÓZSEF MAGÁNARCHÍVUMA

A homoródszentmártoni medvevadászat résztvevői 1980-ban. Ceașescu vendége volt Todor Zsivkov bolgár pártfőtitkár és Moammer Kadhafi líbiai vezető

Változatok politikusi válságkezelésre

Rostás Szabolcs

Két vaskos botrány is megrengette az RMDSZ-t az elmúlt időszakban. Ezek a parlamenti választás után, kormányra lépés kellős közepén úgy hiányoztak az alakulatnak, mint léggömbárusnak a nyílzápor. A két történetben az a közös, hogy személyi kérdésekről van szó, ugyanakkor alapvetően megkülönbözteti egymástól az eseteket az, ahogyan a főszereplők kezelték a kialakult krízishelyzetet.

Vegyük sorra. Apjok Norbertől, a szövetség második mandátumát taposó parlamenti képviselő-

jéről kiderült, hogy nincs felsőfokú végzettsége, holott az RMDSZ miniparlamentjeként működő SZKT tavalay kizáró feltételként szabta az egyetemi diploma meglétét képviselő- és szenátorjelöltjei számára. A Máramaros megyei politikus még a választások előtt egy angliai tanfolyamról szóló oklevelet próbált „eladni” felsőoktatási képesítésként, majd maga ismerte el, hogy a dokumentum hamis. Hogy mely szigetországi tanintézet milyen kurzusán vett részt a politikus, továbbá ki hamisította a diplomát, azt homály fedi. Apjok megígérte alakulatának, hogy a választásokat követően lemond mandátumáról, később azonban megdöngölte magát, emiatt az RMDSZ kizárta sorából. Tulajdonképpen nem is tehetett mást, hiszen a politikusnak sok van a rovásán. Ezek közül a legnagyobb bűn, hogy megpró-

bálta megvezetni saját pártját. Nehezen hihető ugyanis, hogy Apjok ne tudta volna: a szigetországi e-kereskedelmi kurzus nem minősül felsőfokú végzettségnek. Ezen túlmenően írásba adott ígéretét is megszegte, mindazonáltal az ominózus diploma kapcsán felmerül az okirat-hamisítás gyanúja is, amit mindenképpen tisztázni kellene, akár a nyomozó hatóságok bevonásával is, hiszen választott tisztségviselőről, törvényhozóról van szó.

Az ügy erkölcsi vetületéhez tartozik, hogy Apjok nem volt hajlandó levonni a megfelelő tanulságot a számára rendkívül előnytelen történetből, és bár fél szájjal elismerte, hogy tévedett, a mandátumához a mai napig ragaszkodik. Holott erre méltatlanná vált – nem azért, mert nincs egyetemi diplomája, hanem mert azt a hamis

lázatot próbálta kelteni, hogy rendelkezik ilyennel. Megtehetné volna, hogy négy év szünetet tart, elvégez egy egyetemet, aztán akár ismét törvényhozóként folytatja a karrierjét az RMDSZ-ben, így azonban végképp kiírta magát az alakulatból, és nagy eséllyel az erdélyi magyar politizálásból is.

A másik véglet a nagybányai képviselő egykori párt- és frakciótársának, Csépi Andreának a nevéhez fűződik, még ha a két történet el is tér egymástól. A Maros megyei képviselő pert veszített saját, nagykorú fia ellen, aki azért citálta bíróság elé, mert a szülők választását követően külön élő édesanyja rövid időre megvonta tőle a tartásdíjat. Mégpedig „nevelési szándékkal”, az anya ugyanis így próbálta jobb útra téríteni a gyenge tanulmányi eredményeket felmutató fiát. Mármost a nem hétközna-

pi per és az ügyben született ítélet kiszivárgását követően többen azt a következtetést vonták le, hogy a képviselő hitelét veszítette, és családpolitikusként megbukott. Ami természetesen igazságtalan és elrugaszkodott ítélet. Bármilyen kellemetlen legyen is az ilyen családi történet, azzal mindenki – szülő, nagyszülő, nevelő, pedagógus – egyetérthet, hogy a gyermeknevelés nemcsak egyetértésről, felhőtlen harmóniáról szól, hanem bizony konfliktusokkal is jár. Még a szociális és családugyekkel foglalkozó szakpolitikus számára is. Nem kívánt nézeteltérésekkel, mint amilyen a Csépi Andrea és fia közötti, amely elől a politikus nem próbált kibújni, a nyilvánosság előtt is vállalta a felelősséget érte.

Ahogy mondani szokás: a két politikusi hozzáállás között zongorázni lehet a különbséget.

Erdélyi Napló

Megjelenik minden csütörtökön.
Kiadó: Prima Press Kft.
535600 Székelyudvarhely,
Bethlen Gábor u. 55.
tel.: 0266-218361
ISSN: 1223-1223

Felelős szerkesztő: Makkay József

Ügyvezető: Nemes László

Lapszerkesztők: Nánó Csaba, Somogyi Botond

Főmunkatársak: Borbély Zsolt Attila, Csermák Zoltán, Sütő Éva

Hetilapunk a Krónika és a Székelyhon napilapok csütörtöki lapszámában jelenik meg.

- Az (X)-szignóval ellátott szövegek fizetett reklámok, közlemények.
- A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
- Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

400027 Kolozsvár, Regele Ferdinand (volt Wesselényi) utca 37. szám, 14. lakrész
tel.: 0264-705205, 0264-705215
e-mail cím: office@erdelyinaplo.ro

Honlap: www.erdelyinaplo.ro
Hírdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.